

Léčba alternativní **historií** S Janem Drnkem nejen o „žabí“ trilogii

Jan Drnek se v posledních letech zařadil mezi úspěšné české spisovatele, když vypustil na trh tři rozsáhlá díla z oboru alternativní historie. Největší proslulost mu bezesporu získala kniha *Žáby v mlíku*, jež popisuje úspěšnou obranu Československa proti Německu v říjnu 1938. Ale jak i sám Jan Drnek říká, historie je vždy především o souvislostech a alternativní historie nás může dobře poučit o našich skutečných dějinách.

> V minulosti jste psal zejména duchovně a sociálně laděné romány a povídky. Co vás přivedlo k rozhodnutí pustit se do alternativní historie?

Žáby v mlíku jsem začal psát v roce 2000. Tehdy byla na světě pouze má prvotina *Ideal Army Blues* z roku 1991 a do vydání *Buranů* chybělo celých šest let. Spisovatelem jsem byl jen sám pro sebe a pro úzký okruh přátel, šuplíky byly ovšem plné. Nějak na mě tehdy zapůsobila osudová atmosféra přelomu milénia. Když jsem pozoroval, co se s námi a kolem nás děje, dostal jsem chuť ukázat lidem, že jsme přece měli všechny možnosti a za to, co se nám dělo, si do značné míry můžeme sami. Nejlépe se to mohlo ukázat kontrastem, tedy knihou o národě, který se rozhodl správně.

Asi mě provokovalo i rostoucí duchovní prázdno a akutní nedostatek idejí. Bylo jasné, že Češi moc neslyší na Boha, ale nacionální ideje pořád nějak latentně přežívají. Přece se nesmířím s tím, že jsme jen plebejci a měšťáci a nejvyšší životní hodnotou jsou nám peníze a majetek. Tehdy jsme měli možnost přerůst svůj vlastní stín a vrátit se do hry čestně, rovně a hrdě, jako hráči, ne jako figurky. Být figurkou je ale pohodlnější. Náš problém by se dal popsat tak, že jsme se stali figurkou, která věčně nařká, že chce být hráčem, když ji však pustí do hry, začne se chovat jako figurka a vyžaduje, aby ji někdo po šachovnici postrkoval. Jako hráči bychom přece mohli prohrát a muse-li bychom pro výhru něco udělat. Jako figurka můžeme nadávat na hráče, který s námi špatně táhl.

> Jaký byl tedy váš hlavní záměr při psaní historických mystifikací?

Jsem celou bytostí vychovatel, tím je řečeno vše. Účelem těch knih není přesvědčit někoho o nějaké mé pravdě, ale vyvolat diskusi. Vyvolat zájem především mladých lidí o historii a jít na to přes hravost a hledačství. Oni se dvacet let o historii učili jenom málo a nebyli k tomu vedeni, což je z národního hlediska hloupé,

ale zároveň je to očistné, protože mladší generace nejsou indoktrinované těmi obrozeneckými schématy, která se celým generacím cpala do hlav už od začátku 20. století a ještě dřív. Hanka – Jirásek – Nejedlý, to je kulturní osa mystifikátorů, kteří – na rozdíl ode mě – svoje mystifikace vydávali za skutečné dějiny. A národu se ty krásné bohatýrské pohádky líbily. Jenže po opojení následuje kocovina a do té

se nám moc nechce. Dnešní mládež buďto na historii rezignuje, nebo je odkázána na vlastní hledání a přemýšlení. Buď přijmou snadno pochopitelné návody k životu – k historii jim naštěstí žádné nedali –, nebo se pustí do poctivého pátrání. A právě takoví mě zajímají.

> Často se říká, že historie nezná kdyby, i když knihy jako ty vaše ukazují

Jan Drnek se narodil v roce 1960 a v 70. a 80. letech patřil k plzeňské samizdatové komunitě. Začal s poezií, ale posléze přešel k povídkám a románům. V jeho dílech se odrážejí pestré životní zkušenosti, mj. základní vojenská služba (novela *Ideal Army Blues*), tramping (román *Poslední recesista a tma*) a hledání životní filozofie a víry (detektivka *Burani*). Vystřídal řadu povolání včetně tiskového mluvčího plzeňské Škodovky. Nyní je vychovatelem a řídí obecně prospěšnou společnost Centrum sociálních služeb, navíc je aktivně činný ve Spolku vojenské historie 35. pěšího pluku – „Pětatřicátníků“. Největším průlomem v jeho spisovatelské kariéře však byla velká „historická mystifikace“ *Žáby v mlíku*, která vyšla v roce 2007 a která si záhy získala množství nadšených obdivovatelů. Téhož roku vydal další knihu z alternativní historie *Druhý dech habsburské monarchie* (aneb jak Češi pomohli zachránit císařství a naši legionáři rozdrtili bolševiky). V loňském roce se čtenáři dočkali knihy *Žába a škorpion*, jež navazuje na kulturní *Žáby v mlíku* (více v SR 10/2010), a také faktografické publikace *Hoši jako květ*, která podrobně mapuje dějiny 35. pěšího pluku.